

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Leto XXV. - Štev. 13 (815)

T R S T - 27. julija 1973

50 lir

Površne obljube

Program nove vlade nas ne zadovoljuje - Nujne so nadaljnje enotne pobude za rešitev vprašanj slovenske manjšine

Vsa demokratična javnost je z veliko pozornostjo spremljala nedavne pomembne politične dogodke v Italiji. Poraz sredinsko-desničarske vlade, ki je privedla državo v hudo politično in gospodarsko krizo, predstavlja pomembno zmago vseh naprednih sil. Ustvarjeni so ugodnejši pogoji za nadaljnji razvoj demokratičnega preokreta. Priznati je treba, da se je nekaj vendarle spremenilo. Vladni program, četudi je precej pomanjkljiv in splošen, vsebuje nekaj novega, česar v prejšnjih vladnih programih nismo zasledili. V novem programu ni sledu o nesmiselni «teoriji» nasprotnih si ekstremizmov in ne o okostenelem anti-komunizmu. Odločnejše se postavlja v ospredje boj proti fašizmu in obenem tudi zahteva po konstruktivnejših odnosih z levičarsko opozicijo. Zanimivo je tudi dejstvo, da se napovedujejo pogostejši stiki in odkrit dialog med vlado in delavskimi sindikati. Uveljavlja se torej naša trditev, da ni več mogoče vladati in reševati gospodarskih in družbenih vprašanj brez komunistov. brez pomoči KPI, ki ima za seboj velik del italijanskega ljudstva.

Osnova vladnega programa so predvsem razni ukrepi, ki jih nameravajo sprejeti za okrepitev gospodarstva in s tem v zvezi za zaježitev naraščanja cen in proti inflaciji. Reforme na področju zdravstvene službe, ukrepi za ublažitev stanovanjske krize, večje zavzemanje za vorašanja italijanskega Juga, vprašanja šolstva, preosnova radijske in televizijske službe, povišanje pokojnin itd. so glavni elementi vladnega programa.

Komunisti so tako v senatu kot v poslanski zbornici aktivno sodelovali v razpravi, izrekli kritike in postavili vrsto predlogov. Priznali so, kar je pozitivnega v vladnem programu in napovedali konstruktivno opozicijo. Obenem so očitali vladi, da je prezrla številna zelo pomembna vprašanja.

ALBIN ŠKERK

(Nadaljevanje na 2. strani)

30. obletnica padca fašističnega režima

Ob 30. obletnici padca fašizma so bile po vsej deželi številne manifestacije. Zastopniki združenj bivših partizanov so položili vence pred spomenike padlim v NOB. V nekaterih krajih so bile ob spomenikih tudi sporninske svečanosti. V Repnu je na spominski svečanosti nastopil tudi domači pevski zbor Srečko Kumar, v Zgoniku pa zbor Rdeča zvezda iz Saleža.

Tržaški Enotni odbor proti fašizmu in zatiranju je na svoji izredni seji, ki je bila pred dnevi, objavil proglas, v katerem je rečeno:

«Enotni odbor proti fašizmu in zatiranju opozarja na pomen zgodovinskega datuma, ki je zaključil eno izmed najtemnejših obdobij, in na dejstvo, da so padec fašizma omogočili s svojim doprinosom v odporniškem gibanju tisoči antifašistov, borcev, političnih preganjanecv in internirancev.

Ta obletnica je še večjega pomena, če upoštevamo nedavne težnje po preokretu na desno. Ta preokret je onemogočila ljudska volja, preprečile so ga demokratične množice, ki so vsilile nove možnosti demokratičnega in družbenega razvoja v državi.

Ob priliki te obletnice odbor podarja nujnost, da se z odločnim nastopom preprečijo poskusi reakcionarnih krogov v Italiji in v svetu, ki teže po zrušenju demokratičnega reda; da se črnim centralam onemogoči nadaljnja dejavnost ter kaznuje tiste, ki so zakrivilili nasilna dejanja, uboje in provokacije.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Festival DELA v Doberdolu

Od 3. do 7. avgusta 1973 bo v Doberdolu — pri jezeru — tradicionalni festival DELA.

Program:

Petek, 3. avgusta: ob 20.30 tekmovanje v briškoli.

Sobota, 4. avgusta: ob 22. uri tekmovanje v valčku.

Nedelja, 5. avgusta: ob 18. uri KONCERT PARTIZANSKIH PESMI.

Pela bosta zbor
JADRAN iz Vrtojbe
in JEZERO iz Doberdola
Zborovanje

Ponedeljek, 6. avgusta: ob 22.: predvajanje filma o odporniškem gibanju.

Torek, 7. avgusta ob 20.30: zaključek tekmovanja v briškoli.

Vsak večer od 20.30 do 1 ure po polnoči ples za mlade in stare. Igrala bosta ansambla GALEB iz Nove Gorice in KRAŠKI ODMEVI iz Doberdola.

V soboto in nedeljo bodo kioski odprti že ob 9. uri dopoldne. Postregli bodo s partizanskim golažem. Vljudno vabljeni

Sekcija KPI - Doberdolo

OBVESTILO

Zaradi letnih počitnic bo prihodnja redna številka DELA izšla predvidoma v prvi polovici septembra t.l.

UREDNIŠTVO

Površne obljube

(Nadaljevanje s 1. strani)

Tudi slovenska narodnostna skupnost, ki živi v mejah italijanske države, je zelo pozorno spremljala nedavne politične dogodke v državi. In to je razumljivo, saj ji ni in ji ne more biti vseeno kako se usmerjajo politični tokovi.

Kot narodnostna skupnost, ki ne uživa še vseh pravic, ki ji upravičeno pripadajo, smo tudi tokrat zaman čakali, da bodo naša pereča vprašanja postala sestavni del vladnega programa. Obljuba, ki jo je dal De Martino pred nedavnim v Trstu, da se bodo socialisti ob sestavi vladnega programa zavzeli za nas, se še ni uresničila. Komunistični senator Perna je v svojem govoru v senatni zbornici očital novemu predsedniku vlade Rumorju, da je pozabil na vprašanja slovenske manjšine. To opozorilo je v poslanski zbornici ponovil tudi tajnik PSI De Martino (baje ga je na to opozoril tov. Perna! Op. uredn.), kateremu se je pridružil tudi komunist Tortorella. (Vendar moramo pri tem upoštevati razliko med komunisti in socialisti. Prvi so v opoziciji, drugi pa sodelujejo v vladi. Op. uredn.).

Zanimivo je dejstvo, da je o slovenski manjšini spregovoril tudi poslanec Piccoli, predsednik demokristjanske skupine v poslanski zbornici. Med drugim je rekel, «da je treba uresničevati konkretne instrumente in ukrepe za zaščito kulturnih in jezikovnih značilnosti slovenske manjšine na zakonodajnem in upravnem področju».

Vsi ti posegi v italijanskem parlamentu v prid naše narodnostne skupnosti (katere so komunistični parlamentarci že mnogokrat ponovili), so prisilili predsednika vlade Rumorja, da je ob zaključku razprave izjavil, «da si je zabeležil vabila, ki so mu prišla glede vprašanj narodnostnih manjšin, kot je slovenska in da podčrtuje skrb vlade, kar je bilo že izraženo v senatu, za vprašanja valdostanske dežele».

S takim načinom obravnavanja naših vprašanj in z izsiljenimi ter površnimi obljubami vladnih predstavnikov se ne moremo zadovoljiti. Potrebno bo čimprej preiti od besed k dejanjem. Nova vlada se mora končno odločiti za rešitev vprašanj slovenske narodnostne skupnosti v Italiji; odločiti se mora za to, da bo naši narodnostni skupnosti dejansko priznala vse pravice, ki ji pripadajo in da bo to skupnost dejansko tudi pravno zaščitila.

Seveda imamo še vedno opravka z oblastmi, ki nimajo pravnega posluha za naša vprašanja. Zato pa je potrebno, da v še večji meri razširimo prizadevanja za rešitev naših vprašanj. V tem boju moramo zastaviti vse naše moči. Zato bomo morali poiskati tudi nove načine enotnega nastopa Slovencev ob najširši podpori vsega italijanskega demokratičnega sveta.

30. obletnica

(Nadaljevanje s 1. strani)

Odbor poziva prebivalstvo, naj nenehno čuva demokratične pridobitve ter prepreči sleherni fašistični prevratniški poskus».

Pokrajinska tajništva KPI, PSI, PSDI in PRI ter vodstva ANPI in ANPPIA v Gorici so v progasu, ki je bil naslovljen demokratičnemu prebivalstvu, med drugim poudarila, da je bil protifašistični boj uspešen in da se tako protifašistične politične stranke kot organizacije obvezujejo, da si bodo še naprej vsestransko prizadevale za utrditev demokratičnih ustanov in v boju proti vsakršni obliki obnavljanja fašizma.

Izredna seja občinskega sveta v Doberdolu

Občinski svet v Doberdolu je imel dne 25. julija izredno sejo, na

Provokacije odločno obsojamo!

Pred kratkim so fašistični provokatorji izvedli «pogumno akcijo» in pod zaščito nočne teme popisali s svojimi gesli zidove na tržaškem podeželju. Ta «podvig» so izvšili povsem neovirano.

Pred dnevi je bila izvedena tudi neka druga provokacija. «Neznanci» so vrgli na dvorišče dveh vojašnic v Trstu takoimenovane «molotovke».

Demokratična javnost je oba «podviga» ogorčeno obsodila.

Tržaška federacija KPI je objavila poročilo, v katerem je rečeno, da imajo te provokacije izrazito fašistični pečat.

kateri so govorili o pomenu zgodovinske obletnice ter počastili spomin žrtev fašizma. Župan Andrej Jarc je v daljšem govoru opisal grozote, ki so jih pretrpeli občani za časa fašizma in nacizma. Prikazal je tudi delež, ki so ga prebivalci doberdolske občine dali v boju za svobodo. Na seji so spregovorili tudi drugi svetovalci. V imenu komunistične skupine je govoril tovariš Zanier. Iz njegovega govora povzemamo naslednje:

«Proslavljamo 30-letnico poraza režima, ki si je delal iluzije, da bo s silo strl težnje in zahteve ljudstva. Prav tako so si delali iluzije velekapitalisti, veleposestniki in drugi reakcionarni krogi ki so mislili, da jim bo ponovno uspelo postaviti na noge onemoglo kraljevino, misleč, da je dovolj če se zamenja dučega in nekatere njegove naiožje sodelavce. Toda pritisk ljudskih množic pred 25. julijem 1943 in kasneje, je jasno pokazal, da se v italijanskem političnem življenju poraja nova, prekaljena, močna sila: ljudske množice. Delavski razred, naoredne politične sile so bile že takrat pripravljene, delavstvo si je bilo na jasnem, da ne bo več dopustilo obnovitve stare vladavine, da se ne sme več ponoviti to, kar se je zgodilo neposredno po prvi svetovni vojni».

Padeč fašizma je zgodovinsko dejstvo, ki nam jasno dokazuje, da ni mogoča nobena vlada, če nima podpore ljudskih množic in delavskega razreda. Fašizem je propadel po zaslugi enotnega boja vseh protifašističnih sil in v naših krajih po zaslugi enotnega boja Slovencev in Italijanov».

V nadaljevanju svojega govora se je tov. Zanier spomnil dogodkov iz leta 1942, ko so fašisti aretirali 8 tovarišev iz Doberdola in 6 tovarišev iz Jameli, ker so sodelovali pri mednarodni organizaciji «Rdeča pomoč». Nato pa je rekel: «Čez dober mesec bo poteklo 30 let odkar je bila ustanovljena Proletarska brigada, ki so jo v glavnem sestavljali slovenski in italijanski delavci iz tržiške ladijedelnice. Ta brigada se je v dneh goriške fronte 13. septembra 1943 prvič spopadla z nacifašisti. V tem spopadu so padli prvi partizani iz Doberdola».

Govornik se je spomnil še druge pomembne obletnice 18. oktobra 1943 je bila v Doberdolu ustanovljena prva celica komunistične partije. Ta celica je v osvobodilnem boju vršila izredno pomembno vlogo. Organizirala je tovariše, zbirala hrano in druge potrebščine za borce. Prav bi bilo, če bi tudi ti dve obletnici primerno proslavili.

Škodljivo zavlačenje

Dolgotrajna pogajanja za sestavo deželne vlade leve sredine

Novoizvoljeni parlament dežele Furlanije-Juljske krajine se je sestel in v roku, ki je po zakonu predviden, je bilo konstituirano njegovo predsedstvo. Nove deželne vlade pa še ni. Vemo le to, da se pogajanja za porazdelitev resorjev še nadaljujejo. V času, ko sestavljamo ta zapis, se v Trstu prerekajo o tem, kateri stranki naj pripadejo najpomembnejša mesta na krmilu dežele. O tem se ne ravpravlja v deželni skupščini temveč na sedežih strank leve sredine.

Medtem pa se kopičijo pereči problemi, ki bi jih dežela že davno morala rešiti. Samo po sebi je umevno, da v medvladju ni mogoče pričakovati rešitve katerega koli bistveneга vprašanja.

Na seji deželnega sveta, ki je bila pretekli ponedeljek, so komunisti opozorili na številna vprašanja, ostro grajali skupine leve sredine zaradi nesmiselnega in škodljivega zavlačenja pogajanj, zahtevali takojšnje ukrepe proti naraščanju draginje ter ustrezne ukrepe v prid gospodarstva, ki se nehaja v kritičnem stanju. Poudarili so zahtevo, naj dežela odgovori na osnovna vprašanja demokracije, kot je vprašanje pravic Slovencev, kar je tembolj nujno, ker nova vsedržavna vlada ni sprejela nobene obveze o globalni zaščiti slovenske manjšine v Italiji. Na isti seji so tudi zahtevali, naj dežela sprejme nujne ukrepe v korist kmetovalcev v Furlaniji, ki so bili pred kratkim hudo prizadeti zaradi vremenskih nezdod.

Toda vse te zahteve so ostale brez odgovora, kajti tega ne morejo dati vršilci poslov, katerim dejanski mandat je že zapadel. Sicer pa vršilci poslov nimajo časa sedaj, da bi o tem razmišljali. Razpravljajo o razdelitvi mest v upravi. Demokristjani se ne morejo sprijazniti z dejstvom, da bi, po neki logiki, morali prepustiti določena mesta drugim. Zoprno jim je spoznavanje, da so nedavne volitve v marsikaterem pogledu spremenile politični položaj v Furlaniji-Juljski krajini, da se je njihova teža zmanjšala in da morajo zato računati s težnjami partnerjev v levosredinski koaliciji.

Komunisti so povsem upravičeno kritizirali tajna pogajanja ter poudarili, da bi se razprava o programu

nove deželne vlade morala vršiti v deželni skupščini in ne za kulisami. Nerazumljivo pa je to, da socialisti dopuščajo zavlačenje in da je sam njihov načelnik v deželnem svetu to zavlačenje skušal opravičevati z nekim členom pravilnika o poslovanju deželne ustanove. V zvezi s tem je načelnik komunistične skupine poudaril, da bi se lahko v nedogled sklicevali na pravilnik in bi po tej logiki stara uprava lahko v nedogled vodila upravne posle.

Sodeč po dosedanjem poteku razprav in pogajanj lahko sklepamo, da v deželnem okviru še vedno prevladujejo sile, ki jim ni do tega, da bi deželna ustanova vršila poslanstvo, ki ji pripada in da skušajo doseči to, da bi se stvari odvijale po starem tiru birokracije, ki ovira razvoj avtonomije.

Toda deželna ustanova mora biti drugačna. Mora imeti možnost, da nemoteno razvija svojo avtonomijo, da spremeni razmerje z osrednjo vlado, da dobi pristojnost za reševanje perečih vprašanj, med katere spadajo v prvi vrsti vprašanja Slovencev. Prav pri teh vprašanjih mora deželna ustanova nujno sodelovati tudi s krajevnimi in drugimi ustanovami.

Pismo ministru za notranje zadeve

Poslanec Albin Škerk in senatorja Ćacicchi in Sema so naslovili ministru za notranje zadeve pismeno vprašanje v zvezi s fašističnimi provokacijami proti oboroženim silam, kakor tudi v zvezi s provokacijami proti antimilitarističnemu pohodu mladine.

Ministra so pozvali, naj odredi ustrezne ukrepe za zaščito udeležencev antimilitarističnega pohoda. Zahtevali so tudi, naj pristojna oblast izsledi fašistične provokatorje ter jih preda sodni oblasti.

KULTURNO SREČANJE MED SOSEDNIMI NARODI K A M E N I C A

(Castelmonte - Stara gora)
v nedeljo, 29. julija 1973

Sodelovali bodo: pevski zbor «Rečan» iz Ljes, pevski zbor iz Sv. Lenarta, folklorna skupina «France Marolt» iz Ljubljane, Briški oktet, pevski zbor «F.B. Sedej» iz Gorice, pevski zbor «Radiše» - Koroška, pevski zbor iz Tolmina, furlanski zbor iz Chiopris-Viscone, pevski zbor «Tabor» z Opčin, ansambel «Briški Slavček» iz Števerjana, pevski zbor «Srečko Kosovel» iz Ronk in pevski zbor «Kras» - Dol-Poljane.

Vladni ukrepi proti draginji in inflaciji

Vlada, ki ji predseduje poslanec Rumor, je pred dnevi sprejela vrsto začasnih ukrepov proti draginji in inflaciji. Odobrila je odlok, ki ureja cene blaga široke potrošnje. Ta ukrep, ki je takoj stopil v veljavo, določa zamrznitev cen, ki so veljale 16. julija letos, in sicer za najnujnejše blago široke potrošnje, testenine, riž, olje, maslo, sir, salame, šunke, mast itd. Ukrep bo veljal do 31. oktobra letos. Sprejet je bil tudi odlok o nadzorovanju cenika industrijskih izdelkov velikih podjetij. Zelo važen

je tudi odlok, ki prepoveduje višanje najemnin in ki bo veljal do 31. marca 1974.

Gre torej za prve tovrstne ukrepe, ki pa ne morejo v celoti zadovoljiti ljudskih množic, zlasti ne zato, ker je predvidena doba veljavnosti odlokov kratkoročna.

Sindikalna federacija je pred dnevi razpravljala o sedanji gospodarski politiki in o problemih premostitve obstoječih težav. Razpravljala je tudi o prvih vladnih ukrepih. Poudarjeno je bilo, da sindikati še ne morejo sprejeti točne izbire in se jasno izreči o novem programu vlade, da pa lahko rečejo, da osnovne smernice tega programa niso v nasprotju s sindikalnimi zahtevami.

**Berite in
podpirajte DELO**

Brez potrebe razlaščenih 90 hektarjev kraške gmajne

Nesprejemljivo stališče demokristjanov, socialistov in «Slovenske skupnosti»

Kdor je v petek, 20. julija t.l., morda slučajno, stopil na glavni tržaški trg, je lahko opazil nenavaden prizor. Morda se mu je sama od sebe vsilila misel, da se tam dogaja nekaj pretresljivega. Gruča ljudi se je trpala pred zaprtimi vrati občinske palače, ki so jo stražili orožniki, policisti in mestni re-darji. Vseповsod napisi in transparenti, vidno razburjenje, skandiranje parol, zagrenjeni obrazi...

Skoraj ironija, če pomislimo, da je tistega večera občinski svet sklepal o pomembnih koristih tržaškega gospodarstva.

Ljudje niso bili zadovoljni. Konzulte, ki so vodile manifestacijo, so spoznale, da se na njihovo mnenje poživljajo vsi pripadniki levosredinske koalicije, saj je demokrščanski načelnik celo zabrusil proti našim svetovalcem očitek, da so to «starke, ki jih instrumentalizira KPI». Verjetno je mislil, da se bo na ta način opravičil pred svojimi, češ da je v spopadu s KPI vsaka nesramnost utemeljena.

Načrt o hitrih cestnih povezavah, ki ga je izdelala skupina strokovnjakov, je bil sprejet že maja 1971, a se je moral zaradi ugovorov in ljudskega protesta vrniti pred občinski svet. Prvič (1971) so za načrt glasovali svetovalci levosredinske večine (KD, PSI, PSDI, PRI in Slov. skupnost) ter desna opozicija. Svetovalci KPI in tedanja PSIUP pa sta načrtu ostro nasprotovali.

Povedati je treba, da smo se komunisti že tedaj zavedali, da je neizogibno in prav, da se tržaško pristanišče poveže s hitrimi cestami z evropskim zaledjem, z Italijo in Jugoslavijo. O tem ne more biti dvoma, čeprav bi verjetno bilo v enaki meri prav, da se pristanišču zagotovi predvsem močno železniško povezavo, saj je nesmisel, da se načrtujejo najsodobnejše avtoceste, železnica pa je še taka, kot za časa ranjke Avstrije.

Cestne povezave pa niso vse. Lahko pomeni investicija 100 mili-

jard za avtoceste korak naprej za razvoj pristaniških in trgovskih dejavnosti v Trstu, toda jasno je, da je treba močno investirati tudi v samem pristanišču, posodobiti naprave, skrajšati tempo dela s tehnološkimi prijemi: skratka, pristanišču je treba dati možnost, da dela s polno paro in da zmore tovor kontejnerjev, ki ga bodo pripeljali po avtocestah. V nasprotnem primeru se bodo ponovili januarski primeri «blokade» vsega železniškega in tovarnega prometa, ki ga Trst ni mogel manipulirati.

Zato smo na seji občinskega sveta rekli, da so cestne povezave eden izmed elementov, ne pa čudežna palica, ki naj bi režila Trst iz krize, v kateri se duši.

Da smo torej priznali upravičenost posodobljenja cestnega omrežja, to še ne pomeni, da se strinjamo s predlogi občinskega odbora leve sredine.

Ne gre samo za to, da je načrt bil izdelan nedemokratično, brez sodelovanja prizadetih krogov (gospodarskih, sindikalnih, slovenske manjšine), brez resnega računa «socialne cene», ki jo mora ljudstvo (predvsem slovensko) plačati za take investicije. Gre predvsem za to, da je načrt bil izdelan na neracionalen način. Ali bolje: tak kot je, ni najboljši, obenem pa služi določenim skritim namenom.

Jasneje povedano: predlog, ki so ga izdelali občinski svetovalci KPI skupaj s tajništvom tržaške federacije, je bil boljši, smotrnejši, funkcionalnejši, cenejši. Zakaj ga torej demokristjani in njihovi zavezniki niso hoteli sprejeti?

Morda bi bilo prelahko opravičiti vse z antikomunizmom. Bržkone je nekoga zmotilo, da predlagamo cestno povezavo skozi Žavljje in industrijsko pristanišče — tam, kjer bi se, po mnenju demokristjanov, moralo širiti naftno pristanišče «sedmih sestrà». Zato je, verjetno, socialno breme, ki ga bomo morali plačati Slovenci, toliko težje!

Komunisti smo, v govorih občin-

skih svetovalcev Stojana Spetiča in inž. Roberta Coste, predlagali sledeče:

1. poenostaviti cestne povezave tako, da vasi (na Krasu) ne bodo osamljene v «otokih»; zato naj teče avtocesta po trasi «trbiške» državne ceste 202 z odcepom mimo Banov k Frnetičem. Pri openskem križišču naj se uredi nadvoz;

2. povezava preko Barkovelj do starega pristanišča sploh ni potrebna, ker je boljša povezava preko industrijske cone in nabrežja; tako sta povezani obe pristanišči;

3. vpadnica preko Katinare, Magdalene, Sv. Jakoba do VII. pomola ni potrebna; prav je, da se poveže Kras z «Grandi motori», Lakotičem in dalje, ob nabrežju, do VII. pomola in «proste luke».

Kakšne so prednosti tega predloga?

1. Na Krasu bi v tem primeru omejili razlastitve za celo polovico (rešili bi poldrugi milijon kv. metrov površine);

2. rešene bi bile vasi, kot Katinara, Lonjer, Rovte in mestne četrti kot Magdalena in Sv. Jakob;

3. rešena bi bila barkovljanska obala ter promet v mestnem centru;

4. ceste bi, skupno vzeto, bile krajše za devet kilometrov, obenem pa bi bila zagotovljena povezava med dvema lukama, ki je prejšnji načrt ne predvideva.

* * *

Kljub temu pa je koalicija leve sredine sklenila zagovarjati svoj načrt do konca. Kljub resnim pomislekom in ogorčenju ljudstva so se volji demokristjanov uklonili tudi socialisti in predstavnik «Slovenske skupnosti». Dr. Dolhar je celo izjavil, da ga «ni sram priznati svojih pomislekov, da pa bo vseeno glasoval za predlog koalicije». In dodal: «Vem, da zaradi tega ne bom popularen».

To mu verjamemo. Kdor ga je slišal je verjetno opazil muko, s katero je izgovarjal besede. V dvorani so bili tudi nekdanji in sada-

(Nadaljevanje s 4. strani)

nji volilci SS, ki so morda razumeli, da ni vloga te skupine v obrambi koristi slovenskega človeka.

Kajti prav ta «Slov. skupnost», ki vrešči proti zakonu 865 in jadicuje za vsako razlastitev, zagovarja «prepričano», kot je izjavil Dolhar, predlog ki BREZ POTREBE omogoča razlastitev nadaljnjih 180 hektarjev kraške zemlje.

Res čudna je politika SS, ki za propagando straši z razlastitvami, obenem pa dopušča 180 hektarjev zemlje (od teh 90 brez potrebe) za avtoceste, nadaljnjih 150 - 160 hektarjev za naftovode itd.

Bitka, ki smo jo vodili komunisti, ni obrodila zaželenih uspehov. Skušali smo biti konstruktivni, prepričati nasprotnike o svojih razlogih. Zato je inž. Costa, evropsko znan urbanist, izdelal omenjeni proti načrt. Zato smo predlagali demokristjanom, naj bi ga skupaj preučili do decembra, v splošno korist.

Demokristjanom in zaveznikom se je zdelo, da so dovolj močni. Zato se sploh niso hoteli pogovarjati. 34 «da» je zapečatilo koristi prebivalstva Krasa in mestne periferije...

Kljub temu imamo še dve leti pred seboj. Komunisti bomo skušali, v vseh višjih organih (od dežele do kontrolnih komisij), zagovarjati predloge, ki so dandanes že last konzult. sindikatov, SKGZ in dr.

Potreben pa je predvsem pritisk ljudi. Pritisk članov in volilcev tistih strank, ki so (kot PSI in SS) glasovale za načrt hitrih cest. Pritisk na vodstva, ki so se slepo uklonila zahtevam demokristjanov.

Ni prav, da se bitka delegira samo eni stranki. Komunisti bomo že opravili svoje, toda bitka bo uspešna le, če bomo razbili zid 34 glasov večine, ki je v občinskem svetu pogazila — za svoje cilje — koristi prebivalstva in predvsem Slovencev.

* *

«Katoliški glas» je komentiral volitve in tudi vztrajni, nezadržni padec glasov za SS. Tudi tokrat smo krivi mladi Slovenci, ker upada število rojstev.

Tako smo sklenili pomagati «Kat. glas» in opozarjamo slovenske fante in dekleta na lepo priložnost...

Ne bojte se greha, saj vam je za nekaj lepih uric dal «Katoliški glas» že vneprej odvezo. Ljubezem, če bo obrodila novo bero volilcev, ni pregrešna! Zato ljubite se in razmnožujte se...

Kaj pa, če bodo naši stroci glasovali za komuniste? Ojoj.

*

Predlogi komunistov

Tajništvo avtonomne tržaške federacije KPI in predsedstvo komunistične skupine v tržaškem občinskem svetu sta proučila predloge in popravke, ki so jih razne ustanove, skupine prebivalcev ter pozamezniki vnesli v spreminjevalni načrt za zgraditev velikih cest, katerega so že maja 1971 sprejeli v tržaškem občinskem svetu. O omenjenih popravkih in predlogih so seznanili merodajne občinske komisije šele dve leti po sprejetju načrta. Ta zamuda občinskega odbora je neopravičljiva in še posebno občutna danes, ko postaja vprašanje gradnje hitrih cest vedno važnejše tako za usodo tržaškega pristanišča in industrije, kakor tudi za usodo vsega našega področja.

KRITIKE IN MOČNI POMISLEKI V POGLEDU NAČRTA, KI GA PREDVIDEVA OBČINSKI ODBOR

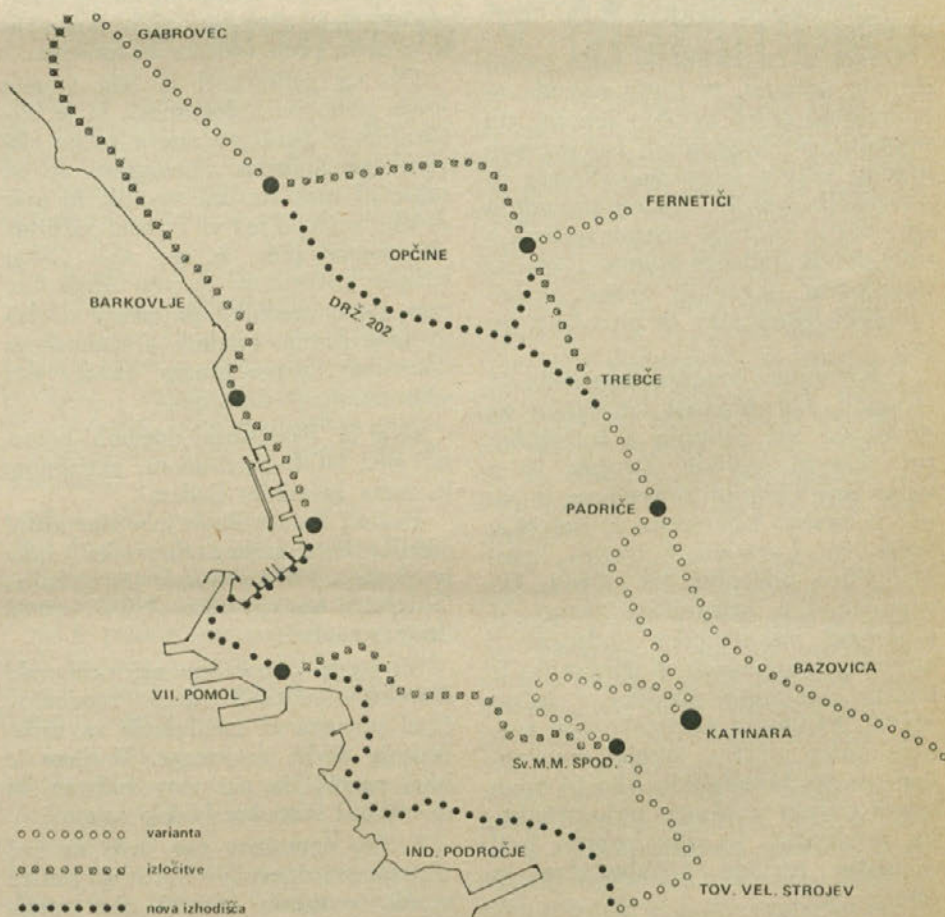
O načrtu se je komunistična skupina kritično izrekla že v trenutku ko ga je večina sprejela. Kritike pa v zadnjem času naraščajo in se

točneje uokvirjajo glede na specifično stanje, ki se je ustvarilo v nekaterih predelih, ki jih predvideva načrt. Znatno so k temu prispevali popravki v okviru krajevnih konzult in pripombe raznih ustanov in odborov, ki so se ustanovili v mestnih četrtih ter skupin prebivalcev.

Pojasnitev v zvezi s tem vprašanjem je danes tembolj nujna, ako upoštevamo dejstvo, da občinska uprava odbija katero koli spremembo svojega načrta, ter da so ničevostni in protislovnji izgovori, ki jih ista uprava našteva v podkrepitve svojega negativnega stališča, in ko odbija vse predložene pripombe in popravke.

K.P.I. ZAHTEVA ODSTRANITEV IZ NAČRTA NEKATERIH DELOV IN PREDLAGA DRUGAČNE REŠITVE

Tajništvo federacije in predsedstvo komunistične skupine v tržaškem občinskem svetu, menita da

Predlogi komunistov o hitrih cestah. Na sliki: bel krog pomeni varianto k splošnemu regulacijskemu načrtu, kakor je predvideva tržaški občinski odbor; prečrtan krog pomeni predloge KPI za izločitev nekaterih delov predvidenih cest iz regulacijskega načrta; črn krog pomeni izhodišča, ki jih predlaga KPI.

Predlogi komunistov

(Nadaljevanje s 5. strani)

se morajo nekateri izmed omenjenih predlogov upoštevati ter da se morajo izpustiti iz načrta sledeči deli trase: barkovljanska vpadnica, del ceste, ki naj bi šel skozi Sv. Marijo Magdaleno spodnjo do VII. pomola in del trase od Fernetičev do predela na severni strani Opčin. Omenjene izpustitve se tičejo skupnih 16 km približno izmed 62 km, ki naj bi sestavljali celotno traso. Zato nikakor ne bi rušile celotnega načrta, ki ga predlaga varianta.

Barkovljansko vpadnico bi lahko zamenjali s cestno povezavo med pomoli vzdolž obrežja in s podzemskim prehodom, kakor ga predvideva načrt SOMEA, na črti 3,5 km. približno. Cestna povezava med obema pristaniščema, ki ga predvideva načrt občinskega odbora, pa obsega ničmanj kot 33 km skupno. S tem načrtom bi se torej po nepotrebnem znatno zvišali stroški v zvezi z nekaterimi pristaniškimi dejavnostmi.

Z izločitvijo barkovljanske vpadnice iz načrta bi se omogočila ohranitev okolja, ki ga je treba očitati, bodisi kar se tiče naravne lepote, kakor tudi gospodarske in socialne strukture.

Cesta, ki bi vodila na južni strani do VII. pomola, bi hudo oškodovala mestne četrti pri Sv. Jakobu, na Pončani, pri Magdaleni ter pri bolnišnici «Burlo Garofalo». Škoda bi povzročila ker bi močno prizadela zgradbe in socialni sestav treh zelo obljudenih ljudskih rajonov, ker bi povzročila okuženje zraka zaradi plinskih izpuščajev in povečala ropot.

Odstranitev omenjenega dela je mogoča, ker obstoja izhodišče za povezavo VII. pomola s križiščem pri tovarni Velikih strojev in z vsem predvidenim omrežjem, in sicer s cestno povezavo, ki naj bi v veliki meri ostala v okviru industrijskega področja ter včasih šla vzporedno z železniško progo, ki povezuje industrijsko področje z novim pristaniščem. Z izločitvijo iz načrta cestnega predela z južne strani, bi ostale nedotaknjene mestne četrti pri Sv. Jakobu, na Pončani in pri Magdaleni. Ako bi nova cesta ostala v okviru industrijskega področja, bi bilo znatno bolj očitano zdravje prebivalstva in okolje.

Z odstranitvijo cestnega odseka na podeželju bi se zmanjšala škoda, ki bi jo predlagani načrt nedvomno povzročil kraškemu okolju. Izhodi-

šče predstavlja državna cesta številka 202, ki naj se bolje izkoristi in sicer z gradnjo nadvoza pri semaforju na Opčinah. Tako bi se dala možnost tovarnjakom, a tudi ostalemu prometu od Fernetičev, da bi se izognili središču Opčin.

Tajništvo tržaške federacije KPI in predsedstvo komunistične skupine v tržaškem občinskem svetu pozivata naj se nujno uresničijo vse cestne povezave, ki so neobhodno potrebne za razvoj pristanišča in

industrijske dejavnosti tržaškega področja. Obenem opozarjajo na nujnost, da se nudi prednost potom pazljivo izdelanega načrta uresničenju predvidenih delov ceste, ki jih je občinska uprava sprejela in ki se tičejo povezave med Sv. Marijo Magdaleno spodnjo in Katinaro, oziroma da se nujno uresniči priložnost, ki naj povezuje področje nove bolnišnice, ter povezava med Sv. Marijo Magdaleno spodnjo in Lakotiščem pri Domju. Obe cestni povezavi sta nujni za težki promet k novemu pristanišču, k tovarni velikih strojev in k industrijskemu področju do Oreha (Noghere).

Partizansko slavlje v Zakrižu pri Cerknem

Preteklo nedeljo so v Zakrižu pri Cerknem odkrili spominsko ploščo na hiši, kjer je začel leta 1943 izhajati «Partizanski dnevnik». Ta plošča bo tudi poznim rodovom pričala s kolikšno požrtvovalnostjo, pogumom in ljubeznijo so partizanski častniki skrbeli, da so bili primorski ljudje sproti obveščeni o vseh važnejših dogodkih in o bojih proti fašizmu in nacizmu.

Ob tej priložnosti je bila v tem kraju pomembna slovesnost, ki je bila združena s proslavo dneva vstaje slovenskega ljudstva. Slovesnosti so se udeležili tudi številni tovariši iz naše dežele. Nastopil je tudi Tržaški partizanski pevski zbor, ki ga vodi Oskar Kjuder. govorila pa sta tov. Mitja Gorjup, glavni urednik ljubljanskega «Dela» in Jože Koren, urednik «Primorskega dnevnika», neposrednega nadaljevalca «Partizanskega dnevnika».

«Kaj je 'Partizanski dnevnik' pomenil med NOB partizanom, aktivistom in vsem zavednim ljudem?»

Pisatelj France Bevk je v slavnostni številki 'Partizanskega dnevnika' - izšla je 18. maja 1947 ob razglasitvi tiskarne 'Slovenija' za spomenik NOB - med drugim zapisal:

'Iz njega je posebno naš primorski človek v najtežjih dneh zgodovine črpal poguma in navdušenja za nadaljevanje borbe do zmage. V njem je iskal navodil in nasvetov vodstva, ki se mu bili sveti kot ljudski zakon.'

Koliko spominov nas veže na naš 'Partizanski dnevnik'! Kadar ga kurirji zaradi sovražnih ofenziv niso mogli prinesiti z drugo pošto, nam je kar nekaj manjkalo.

'Partizanski dnevnik' nam je potreben kot vsakdanji kruh, je zapisal ne-

podpisani časnikar. Res. Takrat smo bili lačni domačih vesti, poročil, dopisov, reportaž, ki jih je dnevnik objavljajl že od vsega začetka. V tem časopisu smo lahko prebrali, kaj se dogaja na domačih frontah in po svetu v tistih težkih letih, ko so fašistični in izdajalski časopisi prikrivali in potvarjali resnico.

Leta 1944 je France Bevk zapisal: 'Partizanski dnevnik' je orožje, ki nam pomaga v našem osvobodilnem boju kot puške in strojnice, minometi in topovi. Seznanja nas z vsemi najvažnejšimi dogodki in vprašanji, podaja nam vzgled našega boja in izgradnje. Vodnik nam je, učitelj, hkrati pa verna slika našega življenja v vojski in na terenu, zrcalo naše velike dobe.'

Pred seboj imam porumenele številke. Listam in z dne 27. julija 1944 berem članek o razpisu trimesečnega tekmovanja za oskrbo naše vojske in za skrbno spravilo žita. Drugi članek omenja poziv 16 nemških generalov, ruskih ujetnikov iz bojev za Stalingrad. Ti so podpisali poziv nemškim vojakom in generalom, naj se uprejo Hitlerju ter s tem skrajšajo vojno in rešijo Nemčijo.

V številki z dne 1. januarja 1945 je v uvodniku, ki ga je napisal dr. Miha Potočnik, med drugim zapisano: '... Mir je slovanski ideal, je del naše slovanske duše, cilj našega hrepenenja. Toda prav sedanji čas je dal temu slovanskemu in človeškemu idealu novo vsebino, nov pomen. Ta mir ni več sentimentalni, ne več podložniški, ne več pasiven — zanj se Slovani novega časa tudi najtršega boja in žrtev ne plašimo...' (Povzeto iz sestavka, ki ga je za ljubljansko «Delo» napisal Andrej Pagon - Ogarev. 21.7.73).

Nekaj misli ob dveh pomembnih obletnicah

V resnici kovači lastne usode

Pred dnevi smo se spomnili obletnice padca fašizma v Italiji. Tridesete obletnice. Živa, kot da ni za nami treh desetletij, nam je bila slika o tistem dnevu, po katerem smo toliko časa hrepeneli. Pred očmi so nam bili prizori, ki smo jih podoživljali ob snemanju dučevskih znamenj v uradih, šolah, javnih lokalih; ob rušenju emblemov črnega režima in brisanju gesel, ki so kazili številna poslopja v mestih in na podeželju.

Trideset let je minilo od tedaj, ko je bila dosežena prva etapa v dolgem in trdem boju proti tiraniji, ko je zasijal prvi žarek svobode, za katero je naš človek plačal izredno velik davek.

Trideset let je torej minilo od tedaj, ko je naša govorica ponovno lahko odmevala na ulicah in trgih in ko je tudi naša pesem nemoteno sproščeno zadonela...

Nekoliko prej smo proslavili še neko drugo pomembno obletnico: tj. dvaintrideseto obletnico dneva, ko je na slovenski zemlji počila prva partizanska puška, ki je označila splošen upor. Povzemamo nekaj misli iz sestavka, ki ga je za to priložnost napisal Aleš Bedler («Primorske novice», 20.7.73):

«Mineva že kar dvaintrideset let od dneva, ki je na slovenski zemlji počila prva partizanska puška in se je začel oborožen boj proti fašističnim osvajaalcem. To je kar dolga doba, skoraj doba ene človeške generacije. Vendar pa je celo nam, ki smo jo vso preživel v zreli dobi življenja, videti kratka in je kar šinila mimo nas. Najbrž zato, ker je bila tako izolirana z na moč pomembnimi dogodki, ki so bistveno spremenili naše življenje.

Osvobodilne vojna, partizanstvo in nečloveški napori vsega našega ljudstva v svojem času so nas Slovence globoko spremenili.

Slovinci smo bili znani kot pridni, molčeči in pokorni ljudje. Cankar nam je celo rekel, da smo narod hlapcev česar seveda ni mislil, bomo prenehanji, dobesedno. To je bila le kritika in vzpodbuda. Saj je takšen človek, kakršen je bila prav Cankar, dobro vedel, da nam v dnu duše tli puntarska zavest, ki jo je hotel z ostro kritiko zbuditi.

In ta puntarska zavest se je v nas tudi res prebudila. V zgodovinskih merilih kaj kmalu — borih dvajset let po pisatejivi smrti. Iz pepela je vstal ptič Fenix. Pokazal se je nov, drugačen, možat in pogumen narod. Vstalo je bojevito ljudstvo, lik borbenega slovenstva, kot je med cilje Osvobodilne fronte zapisal Boris Kidrič.

Povojna doba odnove, graditve in ustvarjalnosti je spričo preobrazbe našega človeka prav tako imela svoje posebnosti. Ni bilo v tem obdobju malo težav. Pa se jih nismo ustrašili. Brez razmišljanja smo se spoprijeli z njimi in spontano rea-

giral nanje, tako kot nepozabni Ivan Regent, ki je rad rekel: 'Ja, kaj pa nam je sploh bilo lahko?' Težave so nam bile nekaj vsakdanjega in nismo zaradi njih nikoli odnehali ali popustili.

Tudi danes in še naprej živimo, čutimo, doživljamo težave. O njih razmišljamo in razpravljamo in iščemo najboljšo pot iz njih. Naš boj traja še naprej, le da je fronta širša, močnejša, stkana iz vseh delovnih ljudi naše dežele. In če prav so borcem iz oborožene vstaje že pobelili lasje, so še vedno med prvimi graditelji novega življenja. Hkrati pa še budno pazijo, da bo to življenje slonelo na temeljih, ki smo jih postavili z oboroženo revolucijo in zmagovitim bojem svobode.

Sredi vsega današnjega dogajanja nihče niti ne pomisli, da bi prenehali z našimi napori in prizadevanji za lepši jutrišnji dan. Hočemo še veliko več, kot pa smo dosegli doslej — hočemo, da bo življenje naših vnukov še lepše, kot življenje naših otrok!»

Zločini portugalskih kolonialistov v Mozambiku

«Vse je treba pobiti. Moške zato, ker so teroristi, ženske zato, ker so matere teroristov, dečke, ker bodo postali teroristi, deklice, ker bodo postale matere teroristov.» Tako je bilo navodilo, ki ga je dal portugalski general Kualza de Arriaga lani podrejenim vojakom v Mozambiku.

Vse tisto, kar je svet pred kratkim zvedel o početju portugalske kolonialne vojske v nekaterih vaseh v Mozambiku, je dokaz, kako portugalska vojska v resnici izpolnjuje zapovedi svojih poveljnikov.

Samo nekaj primerov:

Na dan 27. aprile 1971 je blizu neke vasi eksplodirala bomba ter ubila pet portugalskih in tri rodezijske vojake. V vas je pridrla četa vojakov, zaslišala ljudi, jih mučila, nato so 14 odraslih moških pobili, vas zažgali, pobili vso živino in uničili vso hrano.

Oktobra istega leta se je spustil vojaški helikopter pri vasi Mucumbra. Vojaki so iskali «teroriste». Ljudje so pravočasno zbežali v gozd. V vasi sta ostala samo en moški in njegova noseča žena. Vojak je sunil ženo v trebuh s tako silo, da je povzročil splav. Vojaki so zrezali otroka na kose.

Novembra istega leta so letala «čistila» ozemlje in stresala bombe na vasi. Skoraj vse vasi so pogorele do

tal. Ljudje so bežali na vse strani. Ko so vojaki pridrveli v eno izmed vasi, so našli le štiri stare ženske in kup majhnih otrok. Ko so odhajali, je ostalo na pogorišču 15 žrtev, najmlajši otrok je imel komaj mesec dni. Ena sama žena se je ranjena rešila ter zbežala v gozd.

Mozambik z okoli osmimi milijoni prebivalcev je že skoraj deset let v vojni proti portugalskim kolonialistom. Njihov boj je sestavni del velikega osvobodilnega gibanja, ki že dvanajsto leto deluje in obsega vse večje razsežnosti po vseh ozemljih portugalskih kolonij v Afriki (v Angoli, Gvineji, Mozambiku).

Po vzoru svojih učiteljev nemških nacistov med drugo svetovno vojno in ameriške vojske v Vietnamu, portugalske oblasti uporabljajo iste metode, kot jih svet pozna iz druge svetovne vojne in vietnamske vojne. Napravili so načrt, po katerem nameravajo kakšnih tri milijone prebivalcev preseliti v posebne «utrjene» vasi. V resnici so to koncentracijska taborišča. Vse to arzkrija strahotno podobo množičnega genocida, načrtnega uničevanja ljudstva zgolj zato, ker se hoče osvoboditi izpod kolonialnega jarma. Vse to se dogaja v času, ko so po svetu vidna prizadevanja za doseglo svobode in posameznikov in neodvisnosti ter enakopravnosti vseh narodov.

75 - letnica prosvetnega društva Primorec

V soboto, 28. in v nedeljo 29. t.m. bo v Trebčah pomembno slavje. Krajevno prosvetno društvo bo svečano proslavilo 75-letnico svojega obstoja.

Spored se bo začel v soboto ob 17. uri, ko bodo v dvorani Ljudskega doma odprli spominsko razstavo. Sledil bo koncert mešanega pevskega zbora in moškega okteta delavskega prosvetnega društva Svoboda II. iz Trbovelj.

V nedeljo se bo spored začel že ob 15. uri. Nastopili bodo: domači mešani pevski zbor Primorec, vaška godba na pihala Parma, mladinski mešani pevski zbor Rdeča zvezda iz Saleža in godba na pihala iz Pridvora pri Kopru.

Prosvetno društvo Primorec iz Trebč že več let sodeluje z bratskimi društvi iz Trbovelj in Pridvora. Tudi zato so ju povabili na to pomembno slavje. Mešani pevski zbor in moški oktet iz Trbovelj spadata med najboljše tovrstne ansamble v Sloveniji, godba na pihala iz Marezig pa je med prvimi ansambli na Primorskem. Mladinski zbor iz Saleža, ki se je v razmeroma kratkem času krepko uveljavil, bo tokrat prvič gostoval v Trebčah.

Trebenci, ki so se na slavje skrbno pripravili, pričakujejo, da jih bodo v soboto in nedeljo obiskali tudi številni prijatelji iz sosednjih vasi in iz mesta.

Pevski zbor prosvetnega društva Primorec iz Trebč.

Gostovanje pevcev iz Doberdoba in Nabrežine v SR Makedoniji

Dne 29. t.m. bosta odpotovala v Makedonijo pevski zbor prosvetnih društev Igo Gruden iz Nabrežine in Jezero iz Doberdoba. Sodelovala bosta na osrednji prireditvi festivala v Bitoli. Ta festival ima letos še poseben pomen, saj se vrši v okviru prireditev ob 70-letnici zgodovinske ilindenske vstaje proti turški oblasti. Kot je znano je bila ilindenska vstaja v krvi zadušena.

Bitola je zanimivo mesto v jugozahodni Makedoniji, oddaljeno komaj 15 km. od meje z Grčijo. Mesto je že staro in njegova zgodovina je burna. Zlasti v srednjem veku je bilo pomembno trgovsko središče. Leta 1382 so ga osvojili Turki. Po balkanški vojni leta

1912 je mesto pripadlo Srbiji, leta 1941 pa si ga je prisvojila bolgarska kraljevina. Med drugo svetovno vojno je bilo hudo prizadeto, saj so nacisti uničili velik del prebivalstva. Po osvoboditvi se je Bitola razvila v pomembno industrijsko središče.

Nabrežinski in doberdobski pevci so se z veliko vnemo pripravljali na to edinstveno gostovanje, na katero so upravičeno ponosni. Gostovanje v Makedoniji — predviden je tudi en koncert v Skopju — pa ni navadno gostovanje temveč bratsko srečanje z makedonskimi rojaki, ki v svobodi gradijo svojo domovino in z uspehom odpravljajo dediščino več stoletij trajajoče turške okupacije.

Skupaj s pevci bodo odpotovali v Makedonijo tudi predstavniki Slovenske prosvetne zveze iz Gorice in Trsta, svetoivanska narečna pesnica Marija Mijotova in mladi goriški pesnik Ace Mermolia.

Prepričani smo, da bo srečanje z makedonskimi rojaki rodilo žlahtne sadove in da bo še bolj utrdilo prijateljske vezi med obema deželama.

Partizanska pesem navdušuje

Tržaški partizanski pevski zbor, ki ga vodi Oskar Kjuder, se je v razmeroma kratkem času močno uveljavil. To potrjujejo tudi njegovi številni nastopi pri nas in v Sloveniji. Koncerti tega zbora se spontano spremenijo v protifašistično, partizansko manifestacijo. Povsod, kjer je zbor nastopil, je bil izredno toplo sprejet. Pred kratkim je sodeloval na osrednji proslavi kmečkih puntov, ki jo je Slovenska prosvetna zveza priredila na Vrhu, sodeloval je tudi na proslavi prekomorskih brigad, ki je bila v Ilirski Bistrici in na veliki prireditvi, ki je bila preteklo nedeljo v Zakrižu pri Cerknem. Istega dne kot v Zakrižu je zbor pel tudi v koncertni dvorani postojnske jame, kjer je zbudil veliko pozornost pri številnih turistih. V kratkem bo zbor nastopil v Izoli in nato v Milanu, predvideno pa je tudi gostovanje v Bologni.

Uspehi zbora neizpodbitno potrjujejo, da partizanska pesem navdušuje naše ljudi.

Praznik v Ricmanjih

Godba na pihala iz Ricmanj slavi 5. obletnico svoje obnovitve. Ob tej priliki organizira v Ricmanjih v soboto, 4. in v nedeljo, 5. avgusta praznik.

V soboto ob 19. uri nastop godbe in nato ples ob zvokih ansambla Pomlad.

V nedeljo ob 17. uri koncert. Nastopajo: Godba na pihala iz Ricmanj, godba na pihala iz Križa in pevski zbor Slavec iz Ricmanj in Vesna iz Križa. Zvečer ples ob zvokih ansambla Pomlad.

DELO

glasilo KPI za slov. narod. manjšino
Direktor Marija Bernetič
Ureja uredniški odbor
Odgovorni urednik:
Anton Mirko Kapelj
Uredništvo in uprava: Trst, Ul. Capitolina, 3 - telef. 744-046 - 744-047
Dopisništvo v Gorici: Ul. Locchi, 2
Letna naročnina 1.000 lir
Poštni tekoči račun: Tst 11/7000
Tisk: Tiskarna Riva, Trst, Ul. Torrebianca 12.